

Una nova joventut

VA COM VA. PER LLUM DEGÀES

Il·lustració: Laura Estrada

Fa anys, quan a un estudiant li preguntaves per què feia vaga, solia arronsar-se d'espalles, amb cara de jo què sé. Algun arriscava a respondre, amb la mateixa poca esperança d'èxit que els concursants televisius quan els demanen la capital d'un país del qual en desconeixien fins i tot l'existència. Els més sensibilitzats acostumaven a repetir, fos quina fos el mòbil de la moguda, que per reivindicar la llibertat d'expressió, lluitar per la millora del sistema educatiu, la supressió de la selectivitat i contra la guerra, perquè malauradament sempre n'esclata alguna, encara que sigui en aquell país desconegut i de nom impronunciable. Recordo un alumne que, preguntat sobre aquesta qüestió, va contestar que feia vaga perquè és més divertit que no pas fer classe. És un dir, és clar, perquè molt sovint l'alumnat optava per quedar-se a casa, fer campana de qualsevol manifestació i avorrir-se soberanament. Tot plegat, una llauna, comentaven l'endemà. Però aquest primer d'octubre ho ha capgirat tot. També la inconsciència dels estudiants. Per fi ara tots saben per quins motius fan vaga. Alhora han deixat de ser membres passius al dictat de les consignes per convertir-se en protagonistes dels seus actes i elements actius capaços de mobilitzar-se, prendre partit, organitzar, debatre, preveure, reflexionar... Els nostres joves estan a un pas de convertir-se en la pedra que, llançada al mig de l'aigua, multiplica i estén els seus cercles fins a l'altra riba de riu.